

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

10 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Liliana Catan, Iurie Diaconu, Elena Covalenco și Ion Guzun,

a judecat în ședință fără participarea părților, recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Sergiu Brigai și de reprezentantul părții vătămate SRL ”Instacon”, Pavel Axenti, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2013, în cauza penală în privința lui

Gaiducic Elena Anatoli, născută la 26 aprilie 1972, originară din r-nul Ocnîța și domiciliată în mun. Chișinău, str. N. Dimo, 23/2, ap. 26, cetățeană a R. Moldova;

Termenul de examinare a cauzei:

Instanța de fond: 12.01.2012 - 26.07.2013;

Instanța de apel: 06.09.- 24.10.2013;

Instanța de recurs: 03.03.- 10.06.2014;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 26 iulie 2013, Gaiducic Elena a fost condamnată în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, la 8 an închisoare, cu executarea în penitenciar pentru femei.

A fost admisă acțiunea civilă, fiind încasat de la Gaiducic Elena în beneficiul SC ”Instacon” SRL, suma de 147.624, 91 lei, cu titlu de prejudiciu material.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat în fapt că, Gaiducic Elena, activând în baza contractului individual de muncă și de răspundere materială deplină nr. 4 din 18 iunie 2010, în calitate de contabil șef la ÎCP „Instacon” SRL, cu sediul str. Șciusev, 64, mun. Chișinău, în perioada de timp de la 18 iunie până la 04 octombrie 2010, a încasat surse financiare ale întreprinderii menționate, de la magazinul specializat amplasat în str. Armenească, 45 „A”, mun.. Chișinău, în sumă totală de 352.745,7 lei.

Astfel, Elena Gaiducic contrar obligațiunii de a-i depune la contul societății, a însușit 147.624,91 lei, cauzând părții vătămate un prejudiciu material în proporții deosebit de mari.

3. Avocatul Valeriu Pascaru în numele inculpatei, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare.

În argumentarea apelului declarat avocatul a invocat că de către prima instanță nu au fost respectate prevederile art. 8 alin.(3); 384; 389 alin. (1) Cod de procedură penală.

În acest sens, potrivit sentinței instanța de fond a considerat drept dovedită vina Elenei Gaiducic în delapidarea averii străine în proporții deosebit de mari prin probele

administrare în ședința de judecată, invocând declarațiile reprezentantului părții vătămate Berzan Valeriu martorilor Plămădeală Larisa, Gonța Galina, Axenti Pavel, Sleptova Natalia, Ursu Alexei, Cerchez Eugeniu, Svetlana Dogotaru, Buftic Alexandru și documentele anexate la dosar, or, nici una din probele menționate, prezentate instanței de partea acuzării nu confirmă faptul că Elena Gaiducic este vinovată de săvârșirea infracțiunii.

Martorii audiați în instanța de judecată Svetlana Dogotaru, Plămădeală Larisa, Cerchez Eugeniu, Buftic Alexandru, Axenti Pavel, Ursu Alexei au confirmat doar faptul că în urma inventarierii în casa întreprinderii a fost depistat un neajuns de mijloace bănești. Martorii Buftic Alexandru, Axenti Pavel au mai declarat că la întreprindere lipsea unitatea de casier, aceste funcții fiind atribuite Elenei Gaiducic. Întreprinderea nu dispunea de casierie. Mijloacele bănești se păstrau în safeul Elenei Gaiducic care se afla într-un birou comun cu alte persoane. Martorii nominalizați au mai comunicat instanței că Elena Gaiducic a declarat că banii au fost sustrași din safeul întreprinderii de o terță persoană. Martorul Axenti Pavel, unul din fondatorii SRL „Instacon”, a declarat „...că în vara a. 2010 a observat că din rulajul financiar au început să nu se vadă unele sume de bani. La întrebările acordate administratorului am primit răspuns că banii se acumulează, se păstrează pentru a face careva procurări. Gaiducic i-a spus că cineva i-a furat banii din safeu”(vol. 2, 41-42).

Reprezentantul părții vătămate, administratorul SRL „Instacon”, Berzan Valeriu a declarat că safeul de care s-a folosit Gaiducic Elena era închiriat de la proprietarul clădirii(Vol.2, f.d. 38). Plămădeală a declarat că Gaiducic Elena a explicat lipsa banilor din cauza că ei au dispărut din safeu(Vol. 2, f.d. 39).

Martorul Gonța Galina a arătat că Elena Gaiducic efectua încasarea banilor din magazin, cunoaște că în urma inventarierii în casieria întreprinderii s-a depistat un neajuns de mijloace bănești în sumă de lei, însă nu cunoaște nimic despre faptul că Elena Gaiducic ar fi însușit această sumă.(Vol. 2, f. d. 40).

Sleptova Natalia, a confirmat declarațiile făcute la organul de urmărire penală. Ea a declarat că pe parcursul activității Buftic Alexandru a prezentat-o pe o domnișoară, pe nume Olga, care a fost împuternicită cu dreptul de a efectua încasarea banilor din magazin și care de mai multe ori a încasat mijloace bănești (vol. I, f.d. 80-81, vol. 2, f. d. 43). Martorul Rudaia Olga, fiind audiată la urmărirea penală, declarațiile căreia au fost date citirii în instanța de judecată, a confirmat faptul că la rugămintea Elenei Gaiducic o ajuta pe aceasta, inclusiv de mai multe ori a încasat mijloacele bănești din magazinul întreprinderii „Instacon” SRL, sumele respective fiind transmise Elenei Gaiducic, care le depozita în safeu.

Conform materialelor cauzei penale, actele nr. 1 și 2 de inventariere din 04.10.2010 și 06.10.2010 și raportul de expertiză nr. 2095 din 11.01.2011 în urma verificărilor și investigațiilor efectuate pentru perioada de activitate cuprinsă între 18.06.2010-04.10.2010, a fost depistat un neajuns de mijloace bănești în sumă de 147 624, 91 lei.

Potrivit concluziei expertizei criminalistice nr. 537 din 10.12.2010, „semnătura de primire,, în Jurnalul de control al aparatului de casă nr.01-2010 a SRL „Instacon” și la rubrica „contabil șef în trei rapoarte „Raport de gestionare" nr.6, nr.8 și nr.9 au fost executate de către Gaiducic Elena.

Or, după cum s-a menționat Gaiducic Elena nici nu a negat faptul neajunsului mijloacelor bănești și semnăturile din documentele contabile care confirmă faptul încasării mijloacelor financiare.

Evident că aceste probe pe care instanța și-a întemeiat soluția, fiecare în parte și în ansamblu nicicum nu confirmă faptul că Gaiducic Elena a comis delapidarea mijloacelor financiare de la SRL „Instacon”.

Luând cunoștință cu procesul verbal al ședinței de judecată se constată că instanța de judecată în sentință, referindu-se la declarațiile martorului Axenti Pavel (vol. 2, f.d. 41-42), parțial a omis să le aprecieze, deși aceste declarații confirmă faptul că administrația cunoștea despre faptul că Gaiducic Elena depozita o parte din mijloacele financiare încasate de la magazin, iar administratorul Alexandru Buftic nu a fost sincer și a dat declarații false în ceea ce privește faptul că nu cunoștea despre faptul că Gaiducic Elena păstra o parte din bani în safeu.

Instanța de asemenea nu a ținut cont și de declarațiile martorilor Cerchez Eugeniu, Buftic Alexandru, Axenti Pavel, Ursu Alexei care au confirmat că la întreprindere administrația nu a asigurat executarea întocmai a Normelor pentru efectuarea operațiunilor de casă în economia națională a Republicii Moldova aprobate prin hotărârea Guvernului Republicii Moldova din 25 noiembrie 1992 nr.764.

Conform p. 29-30 al actului normativ enunțat “...pentru efectuarea decontărilor contra numerar fiecare întreprindere trebuie să aibă casă.

Întreprinderile de curând organizate, indiferent de subordinea lor departamentală și formele de proprietate, trebuie să amenajeze o casierie în termen de o lună după deschiderea contului în instituția bancară.

Casa reprezintă o încăpere special amenajată și izolată, destinată primirii, eliberării și păstrării provizorii a numerarului. Conducătorii de întreprinderi sânt datori să amenajeze casa și să asigure integritatea banilor în încăperea acesteia, precum și la transportarea lor din și în instituția bancară și poartă răspundere de acele cazuri, când, din vina lor, nu au fost create condițiile necesare care să asigure integritatea mijloacelor monetare în perioada de păstrare sau în timpul transportării....

...încăperea casieriei trebuie să fie izolată, ușile în timpul efectuării operațiilor se închid din interior. Accesul persoanelor fără atribuție la activitatea casei în încăperea ei este interzis....”

Conform p. 30 al Normelor “...întregul numerar și hârtiile de valoare se păstrează la întreprinderi, de regulă, în dulapuri metalice anti-incendiare, iar în cazuri aparte - în dulapuri metalice combinate și ordinare, care la sfârșitul zilei de muncă se încuie și se sigilează cu ștampila de ceară roșie a casierului.

Cheile de la dulapurile metalice și ștampilele se păstrează la casieri, cărora li se interzice să le lase în locuri convenite, să le transmită persoanelor străine sau să confecționeze duplicate neînregistrate.”

Duplicatele de chei înregistrate se păstrează la conducătorii de întreprinderi în pachete, lădițe etc., sigilate de casier.

Gaiducic Elena și martorii nominalizați au confirmat că la întreprinderea “Instacon” SRL “casa” reprezenta o dispărțitură a safeului care era în folosința Elenei Gaiducic și era amplasată într-un birou unde activau mai multe persoane. Safeul era luat în locațiune, nu se sigila din motivul lipsei ștampilei respective. A doua cheie de la safeu se afla la o persoană care nu a fost stabilită. La întreprindere nu exista funcția de casier și funcțiile casierului nu au fost puse în sarcina altui lucrător așa cum prevede p.35 din Normele pentru efectuarea operațiunilor de casă în economia națională a Republicii Moldova.

De aceste neajunsuri a beneficiat o terță persoană, neidentificată de OUP, care a sustras din safeul întreprinderii mijloacele bănești constatate ca neajuns în urma inventarierii.

Totodată, apărarea consideră că instanța de judecată a omis să se pronunțe asupra acestor încălcări la care a fost atrasă atenția de către partea apărării.

Mai mult instanța de judecată a argumentat soluția privind vinovăția lui Gaiducic Elena prin faptul că oficiul întreprinderii “Instacon” SRL,, este asigurat sub pază video și agenți, non-stop, iar efracția este exclusă.” Cu toate acestea de la bun început Elena Gaiducic a presupus și a declarat că sustragerea banilor a fost săvârșită de către o persoană care a beneficiat de a doua cheie de la safeu sau de duplicat. Or, această versiune nu a fost verificată în cadrul urmăririi penale. Acest fapt a fost constatat și de către instanța de judecată prin încheierea Judecătorei Buiucani din 01.08.2012, fiind dispusă reluarea cercetării judecătorești pe cauza penală privind acuzarea lui Gaiducic Elena în comiterea infracțiunii prevăzute de art.191 alin.(5) Cod penal. Potrivit încheierii a fost sesizat procurorul în Procuratura Buiucani în legătură cu cererea lui Gaiducic Elena în vederea soluționării cazului dispariției banilor din safeul de la serviciu, prin prisma art.274 Cod de procedură penală deși pe acest fapt conform ordonanței privind începerea urmăririi penale din 30 octombrie 2010 organul de urmărire penală a SP în persoana OUP Adrian Gamco, a dispus începerea urmăririi penale pe faptul de „...sustragere pe ascuns a bunurilor altei persoane cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari, infracțiunea prevăzută de art.186 alin.(5) Cod penal, în privința persoanelor neidentificate, acordându-i-se cauzei penale nr. 2010031845 (f.d. 1).

De asemenea, apărarea menționează faptul că această versiune urma să fie verificată de organul de urmărire penală în cadrul urmăririi penale pe cauza penală pornită.

Conform art.191 Cod penal, delapidarea averii străine, este definită ca însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului. Potrivit p. 17 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 23 din 28 iunie 2004 “ Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor” delapidarea constă în însușirea, folosirea sau transmiterea de către făptuitor, în interesul său sau pentru altul, de bani, valori sau alte bunuri încredințate pentru a le gestiona sau a le administra.

Latura obiectivă a delapidării averii încredințate poate avea loc atât prin însușirea și folosirea ei după intențiile proprii, cât și prin irosirea ei, consumare, cheltuire, dăruire altor persoane fără restituirea echivalentului ei în natură sau în bani, iar latura subiectivă a acestei infracțiuni se caracterizează prin intenție directă îndreptată spre însușire cu scop de profit.

Probele administrate în cadrul cercetării judecătorești menționate mai sus și în special declarațiile martorilor Svetlana Dogotaru, Plămădeală Larisa, Cerchez Eugeniu, Buftic Alexandru, Axenti Pavel, Ursu Alexei, Gonța Galina, Sleptova Natalia, Rudaia Olga, actele nr. 1 și 2 de inventariere din 04.10.2010 și 06.10.2010, rapoartele de expertiză nr. 2095 din 11.01.2011, nr. 537 din 10.12.2010 nu pot fi reținute ca probe ce ar demonstra realizarea laturii obiective a infracțiunii incriminate inculpatei și celei subiective. Prin aceste probe se constată doar faptul existenței neajunsului mijloacelor bănești și nicicum nu se confirmă faptul că Gaiducic Elena ar fi însușit sau folosit în scopuri personale mijloacele bănești depistate ca neajuns. Alte probe concludente și

pertinente privitor la însușirea sau folosirea în scopuri personale a mijloacelor bănești de către Gaiducic Elena în ședința de judecată nu au fost prezentate.

Evident că existența neajunsului de mijloace bănești nu echivalează cu faptul însușirii acestora de către Gaiducic, iar faptul că mijloacele bănești încasate de la magazinul întreprinderii ea le-a depozitat în safeu și nu le-a depus în contul bancar nu constituie o infracțiune și poate fi apreciat doar ca o abatere disciplinară, pentru care putea fi trasă la răspundere disciplinară în conformitate cu prevederile Codului Muncii al RM.

De asemenea, în cadrul cercetării judecătorești Giducic Elena nu a recunoscut vina de comiterea crimei imputate, iar concluzia instanței de judecată precum că vinovăția ei este dovedită nu este bazată pe probe pertinente și verosimile, astfel considerăm că sentința nu este motivată și urmează a fi casată. Potrivit dispozițiilor art.385 Cod de procedură civilă instanța de judecată la adoptarea sentinței este obligată să soluționeze un șir de chestiuni, inclusiv dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea, iar art. 394 din Cod de procedură penală stipulează expres că partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe. Instanța a ignorat în totalitate normele de drept enunțate și sentința nu corespunde prevederilor legii.

Consideră că în sentință instanța s-a limitat doar la constatarea faptului că vinovăția Elenei Gaiducic este dovedită de cumulul de probe însă nu a indicat concret la anumite probe din cumulul de probe la care s-a referit, care ar confirma vinovăția ei, deoarece probele care sunt indicate în sentință nicicum nu confirmă faptul comiterii de către Giducic Elena a infracțiunii de care este recunoscută vinovată. Apreciind declarațiile lui Giducic Elena instanța a indicat precum că acesta urmărește scopul de a se eschiva de la răspundere penală și că declarațiile ei sunt "...combătute prin declarațiile martorilor și probele material anexate la pricina penală.", deși nici un martor nu a declarat că Giducic Elena ar fi însușit banii. De asemenea, nici o probă materială nu confirmă faptul că ea ar fi comis infracțiunea de care a fost recunoscută vinovată.

Instanța de fond eronat a concluzionat precum că intenția lui Gaiducic Elena de a însuși averea străină este "...percepută și din declarațiile acesteia care susține că, la 21 septembrie 2010 a depistat lista parțială a banilor din safeu, însă la organele de poliție s-a adresat doar la 04 octombrie 2010. Adresarea în organele de poliție este o formă de apărare și de inducere în eroare a organelor care investigau cazul."

Gaiducic Elena a declarat că atunci când ea a depistat furtul banilor din safeu a avut o criză neurologică și a fost internată în spitalul de urgență. Precizăm că ea a pierdut cunoștința și a fost transportată la spital cu ambulanța spitalului de urgență, unde s-a aflat în staționar până la 30 septembrie 2010. Ulterior la 05.10.2010 ea a fost repetat internată în spital unde s-a aflat până la 14.10.2010, după ce a continuat lecuirea în regim ambulator. Aceste declarații se confirmă de certificatele de concedii medicale respective, seria 10 nr. 129166 din 30.09.2010, seria 01 nr. 034950 din 13.10.2010 și seria 10 nr. 227478 din 15.10.2010.

Evident că în astfel de circumstanțe Gaiducic Elena a fost în imposibilitate să se adreseze la organul de poliție imediat după depistarea furtului.

Consideră că instanța de fond la adoptarea sentinței de condamnare nu a luat în considerație și nu s-a expus asupra motivului invocat de partea apărării în ceea ce privește faptul că organul de urmărire penală a încălcat prevederile legale care reglementează desfășurarea procesului penal.

Inculpata Gaiducic Elena a fost condamnată de comiterea infracțiunii prevăzute de art.191 alin.(5) Cod penal, deși în materialele cauzei penale lipsește ordonanța de pornire a urmăririi penale în baza acestui articol, mai mult, conform materialelor dosarului penal, urmărirea penală în cazul din speță a fost pornită pe faptul de „sustragere pe ascuns a bunurilor altei persoane cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari, infracțiunea prevăzută de prevederile art.186 alin. (5) Cod penal în privința persoanelor neidentificate.”(vol. I, f. d. 1).

Cu toate acestea în conformitate cu ordonanța procurorului în Procuratura Buiucani, R. Bordian din 17.02.2011 Gaiducic Elena a fost pusă sub învinuire și acuzată de comiterea infracțiunii prevăzute de art.191 alin.(5) Cod penal. Ulterior, procurorul în Procuratura Buiucani, R. Bordian a întocmit rechizitoriul privind învinuirea Elenei Gaiducic de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin.(5) Cod penal, care a fost aprobat de adjunctul procurorului Procuraturii Buiucani și cauza penală a fost expediată spre judecare în instanța de judecată.

Apelantul consideră că organul de urmărire penală ilegal, a pus-o sub învinuire pe Gaiducic pe art.191 alin.(5) Cod penal, în lipsa ordonanței de pornire a procesului penal, astfel fiind încălcate prevederile legale care reglementează desfășurarea procesului penal.

În conformitate cu prevederile art. 274 alin. (1), (2); 279 alin. (1) Cod de procedură penală, în cazul în care organul de urmărire penală în procesul urmăririi penale pe cauza penală intentată în baza art.186 alin.(5) Cod penal ar fi depistat că a fost comisă o altă infracțiune-delapidarea mijloacelor bănești de persoana căreia aceste mijloace i-au fost încredințate și nu furtul mijloacelor bănești din safeu, OUP urma să se autosizeze și să pornească un proces penal în baza art.191 alin.(5) Cod penal și numai după aceea să efectueze acțiunile de urmărire penală respective în strictă conformitate cu Codul de procedură penală.

Cu referire la prevederile art. 251 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, apelantul a invocat, dat fiind faptul că Gaiducic Elena a fost pusă sub învinuire în baza art.191 alin.(5) Cod penal al RM, nefiind pornit proces penal pe acest fapt (articol), consideră că organul de urmărire penală la efectuarea urmăririi penale a încălcat competența după materie, astfel, fiind lovite de nulitate actele OUP, inclusiv ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriu și aceste încălcări nu pot fi înlăturate în nici un mod.

Prin urmare, nulitatea ordonanței de punere sub învinuire și a rechizitoriului, atrage nulitatea tuturor acțiunilor și actelor efectuate în această cauză, fapt ce impune încetarea procesului penal de învinuire a lui Gaiducic Elena, învinuită în baza art.191 alin.(5) Cod penal, pe motiv că există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

3.1. Inculpata Gaiducic Elena la fel a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare

În susținerea cerințelor sale, inculpata a invocat că Din anul 2008 și până în septembrie 2010 a activat în calitate de contabil-șef la firma ”Agroinstal Plus” SRL, situată pe adresa: mun. Chișinău, str. Șciusev 64, etajul 3, la acel moment în birou se aflau 2 persoane, ea și directorul firmei - Cerchez Eugeniu. După ce au fost transferați

pe adresa menționată mai sus (până atunci firma avea sediul pe str. Armenească 44), i-a fost acordat un safeu și o cheie de la el.

Și-a expus presupunerea și conducerii "Instacon" SRL, și organelor de anchetă, că furtul banilor din safeu putea fi făcut și de o persoană nu obligatoriu străină, putea fi făcut și de o persoană care se afla în clădire, dar au refuzat să o asculte.

Inculpata consideră că instanța de judecată a dat o încadrare juridică greșită cauzei administrate or, potrivit materialelor examinate, în speță lipsește cu desăvârșire fapta infracțiunii, situație care impune emiterea în privința inculpatei doar a sentinței de achitare pe motiv că nu a fost săvârșită infracțiunea de ea. Hotărârea instanței de fond este total nemotivată juridic care impune clar și exhaustiv conținutul obligatoriu pe care trebuie să-l dețină o sentință judecătorească de condamnare.

La materialele cauzei lipsesc careva dovezi ce ar confirma vinovăția sa și care ar servi ca temei pentru adoptarea sentinței de învinuire.

De asemenea, sentința atacată nu poate conține descrierea prejudiciului cauzat, recunoscut de prima instanță ca dovedit, cu indicarea modului de comitere, felul vinovăției și gradul de vinovăție, motivelor și consecințelor crimei.

De către inculpată nu a fost comisă crima dată, deoarece nu a avut nici un motiv ca să comită această crimă.

Toate cele indicate în partea motivată a sentinței, la drept vorbind, sunt niște presupuneri care nu sunt fondate prin dovezi, dovezile expuse, cum se vede din conținutul sentinței adoptate, nu confirmă vinovăția adusă de către procuror.

Nu au fost aduse careva probe care ar demonstra faptul că anume ea a furat acești bani, toate învinuirile aduse se întemeiau doar pe faptul, că odată ce ea a primit oficial acești bani, i-a pus în safeu și nu i-a depus pe contul bancar al firmei, atunci anume ea i-a luat, dar aceasta nu este adevărat. Ea nu a luat acești bani.

Concluziile primei instanțe sunt fondate pe presupuneri, aceste concluzii nu corespund circumstanțelor reale a cauzei penale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2013 au fost admise apelurile inculpatei și avocatului în numele acesteia, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care, Gaiducic Elena învinuită de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal, a fost achitată în baza art. 390 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, deoarece fapta nu a fost săvârșită de inculpată.

4.1. La rejudecarea cauzei, instanța de apel a reținut, că de către organul de urmărire penală inculpata Gaiducic Elena fost învinuită în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, și anume că, activând în baza contractului individual de muncă și de răspundere materială deplină nr. 4 din 18 iunie 2010, în calitate de contabil șef la „Instacon” SRL, cu sediul str. Șciusev, 64, mun. Chișinău, în perioada de timp de la 18 iunie până la 04 octombrie 2010, a încasat surse financiare ale întreprinderii menționate, de la magazinul specializat amplasat în str. Armenească, 45 „A”, mun. Chișinău, în sumă totală de 352 745,7 lei.

Astfel, Elena Gaiducic contrar obligațiunii de a-i depune la contul societății, a însușit 147 624,91 lei, cauzând părții vătămate un prejudiciu material în proporții deosebit de mari.

Astfel, aceste acțiuni a inculpatei Gaiducic Elena au fost calificate de către instanța de fond în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, după semnele calificative: „*delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei*

persoane, încredințate în administrarea vinovatului, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari”.

4.2. La adoptarea soluției date instanța de apel a concluzionat că, faptele incriminate inculpatei Elena Gaiducic prin rechizitoriu, nu și-au găsit confirmare la judecarea cauzei în instanța de apel, astfel, instanța de fond, a dat o apreciere greșită probelor administrate în sensul art. 100 alin. (4), 101 Cod de procedură penală, ajungând la concluzia greșită cu privire la condamnarea inculpatei baza art. 191 alin. (5) Cod penal.

În acest sens, instanța de apel a conchis că probatoriul administrat în cauză și verificat în ședința de judecată, nu confirmă vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii imputate, fiind enunțate următoarele probe:

- Declarațiile inculpatei Gaiducic E.;
- Declarațiile reprezentantului părții vătămate Berzan V.;
- Declarațiile martorilor Plămădeală L., Gonța G., Axenti P., Slepțova N., Ursu A., Cherchez E., Dogotaru S., Buftic A.,
- Copia contractului individual de muncă și de răspundere materială deplină nr. 4 din 18 iunie 2010 (f. d. 11-16, vol. I);
- Copia ordinului de angajare nr 35 din 18 iunie 2010 (f.d. 17, vol. I);
- Certificatul de înregistrare a SRL ”Instacon” (f.d. 18, vol. I);
- Extras din Registru de stat al persoanelor juridice nr. 208759 din 13.07.2010 (f. d. 19, vol. I);
- Copia necertificată a Regulamentului intern al SC ”Instacon” SRL (f.d. 21-25, vol. I);
- Copia-procesului verbal nr. I al ședinței operative a acționarilor SC ”Instacon” (f.d. 26, 92, vol. I);
- Act de constatare (f.d. 27, vol. I);
- Copia registrului mașinii de casă și control (RMCC) nr. 91-2010 (f.d. 29-80, vol. I);
- Concluzia expertului nr. 537 din 10.12.2010 (f.d. 143-144, vol. I);
- Raportul de expertiză nr. 2095 din 11.01.2011 (f.d. 214-232, vol. I);

4.3. Astfel, ca argumentare în vederea achitării inculpatei Gaiducic Elena, în primul rând, servește faptul că în privința acesteia în general nu a fost pornită urmărirea penală în baza art.191 alin.(5) Cod penal, or potrivit ordonanței de pornire a urmăririi penale din 30.10.2010 (f.d.1, vol.I), urmărirea penală a fost pornită pe faptul de „sustragere pe ascuns a bunurilor altei persoane cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari, infracțiunea prevăzută de prevederile art.186 alin. (5) Cod penal în privința persoanelor neidentificate și nu în privința inculpatei Gaiducic, care în această ordonanță figurează (tacit, indirect) ca parte vătămată – din safeul acesteia în circumstanțe necunoscute au dispărut 149628, 58 lei.

De asemenea, Gaiducic Elena la 04.09.2010 a adresat o plângere către Comisariatul general de poliție Chișinău (fiind înregistrată la 04.10.2010), unde solicită clarificarea situației cu privire la dispariția mijloacelor bănești, cerere ce a fost anexată mai târziu doar la materialele cauzei, fără a verifica toate circumstanțele invocate în aceasta, ceea ce indică elocvent la petrecerea unei urmăriri penale tendențioase.

În pofida acestor fapte, organul de urmărire penală, fără clarificarea tuturor circumstanțelor și verificarea celor invocate de către Gaiducic, fără a porni urmărirea penală, la 17.02.2011 îi înaintează lui Gaiducic Elena învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art.191 alin.(5) Cod penal.

Prin urmare, la moment urmărirea penală pornită în baza art.186 alin.(5) Cod penal, este în vigoare, nefiind primită vre-o hotărâre pe acest fapt, adică persoanele necunoscute care ar fi săvârșit sustragerea pe ascuns nu au fost stabilite.

De asemenea, Colegiul admite poziția apărării precum că, s-a constatat faptul că, la întreprindere lipsea unitatea de casier, aceste funcții fiind atribuite Elenei Gaiducic, deoarece întreprinderea nu dispunea de casierie, unde mijloacele bănești se păstrau în safeul Elenei Gaiducic care se afla într-un birou comun cu alte persoane (potrivit declarațiilor Buftic Alexandru și Axenti Pavel), iar potrivit declarațiilor martorilor Cerchez Eugeniu, Buftic Alexandru, Axenti Pavel, Ursu Alexei - la întreprindere administrația nu a asigurat executarea întocmai a Normelor pentru efectuarea operațiunilor de casă în economia națională a Republicii Moldova aprobate prin hotărârea Guvernului Republicii Moldova din 25 noiembrie 1992 nr.764 și anume, conform p. 29-30 al actului normativ menționat "...pentru efectuarea decontărilor contra numerar fiecare întreprindere trebuie să aibă casă și întreprinderile de curând organizate, indiferent de subordinea lor departamentală și formele de proprietate, trebuie să amenajeze o casierie în termen de o lună după deschiderea contului în instituția bancară.

Tot aici, instanța de apel consideră întemeiat faptul că, casa reprezintă o încăpere special amenajată și izolată, destinată primirii, eliberării și păstrării provizorii a numerarului, unde conducătorii de întreprinderi sânt obligați să amenajeze casa și să asigure integritatea banilor în încăperea acesteia, precum și la transportarea lor din și în instituția bancară și poartă răspundere de acele cazuri, când, din vina lor, nu au fost create condițiile necesare care să asigure integritatea mijloacelor monetare în perioada de păstrare sau în timpul transportării, încăperea casieriei trebuie să fie izolată, ușile în timpul efectuării operațiilor se închid din interior, iar accesul persoanelor fără atribuție la activitatea casei în încăperea ei este interzis”

De asemenea, potrivit pct. 30 al Normelor menționate “Întregul numerar și hârtiile de valoare se păstrează la întreprinderi, de regulă, în dulapuri metalice anti-incendiare, iar în cazuri aparte - în dulapuri metalice combinate și ordinare, care la sfârșitul zilei de muncă se încuie și se sigilează cu ștampila de ceară roșie a casierului. Cheile de la dulapurile metalice și ștampilele se păstrează la casieri, cărora li se interzice să le lase în locuri convenite, să le transmită persoanelor străine sau să confecționeze duplicate neînregistrate. Duplicata de chei înregistrate se păstrează la conducătorii de întreprinderi în pachete, lădițe etc., sigilate de casier.”

Ce ține de respectarea normelor menționate s-a constatat că, la “Instacon” SRL “casa” reprezenta o dispărțitură a safeului care era în folosința Elenei Gaiducic și era amplasată într-un birou unde activau mai multe persoane. Safeul era luat în locațiune, nu se sigila din motivul lipsei ștampilei respective. A doua cheie de la safeu se afla la o persoană care nu a fost stabilită. La întreprindere nu exista funcția de casier și funcțiile casierului nu au fost puse în sarcina altui lucrător așa cum prevede p.35 din Normele pentru efectuarea operațiunilor de casă în economia națională a Republicii Moldova.

Prin urmare, de către administrația societății au fost încălcate flagrant prevederile legale ce țin de păstrarea sumelor bănești, încălcări ce nu pot fi puse în sarcina inculpatei, or în atribuțiile acesteia nu intrau obligațiunile de casier și de asigurarea tehnico-materială în vederea păstrării sumelor bănești.

Colegiul menționează că, încălcarea normelor vizate a fost cunoscută de către angajații societății până la depistarea dispariției banilor din safeu, or potrivit declarațiilor martorului Axenti Pavel (unul din fondatorii SRL „Instacon”), - acesta în vara anului 2010 a observat că din rulajul financiar au început să nu se vadă unele sume

de bani (vol. 2, 41-42), însă careva măsuri nu a luat, ceea ce pune la dubii vinovăția inculpatei, or se pune întrebarea retorică – de ce acesta a lăsat fără atenție acest fapt, circumstanță ce nu a fost cercetată de către organul de urmărire penală.

Martorul Sleptova Natalia, a declarat că pe parcursul activității, Buftic Alexandru a prezentat-o pe o domnișoară, pe nume Olga, care a fost împuternicită cu dreptul de a efectua încasarea banilor din magazin și care de mai multe ori a încasat mijloace bănești (vol.I, f.d.80-81, vol. II, f.d.43). Martorul Rudaia Olga, fiind audiată la urmărirea penală, a confirmat faptul că la rugămintea Elenei Gaiducic o ajuta pe aceasta, inclusiv de mai multe ori a încasat mijloacele bănești din magazinul întreprinderii „Instacon” SRL, sumele respective fiind transmise Elenei Gaiducic, care le depozita în safeu.

Prin urmare, și aici organul de urmărire penală nu a cercetat multilateral și sub toate aspectele acțiunile persoanei angajate de către Buftic Alexandru, în vederea stabilirii circumstanțelor reale, or având în vedere că Rudaia Olga primea și ea bani de la magazin și faptul că pe mai multe acte de primire a sumelor bănești semnătura s-a constatat a nu fi a inculpatei Gaiducic, urma a stabili cine a făcut aceste semnături și cine anume și cât a primit.

Așa, potrivit actelor de inventariere nr. 1 și 2 din 04.10.2010 și 06.10.2010 precum și potrivit raportului de expertiză nr. 2095 din 11.01.2011 în perioada de activitate a inculpatei Gaiducic elena adică din 18.06.2010 și până la 04.10.2010, s-a constatat că s-a produs un neajuns de mijloace bănești în sumă de 147 624, 91 lei.

Însă suma indicată nicidecum nu poate fi imputată inculpatei, deoarece potrivit concluziei expertizei grafologice nr.537 din 10 decembrie 2010, prin care s-a constatat că, semnăturile din rândul nr. 152, 153, 157, 159, 160, 164, 166, 172, 178, 184, 185, 188, 192, 193, 196, 201, 205, 209, 211, 212, 214, 217, 221, 229, 240 în rubrica nr. 15 „semnătura de primire” în registrul mașinii de casă și control nr.01-2010 a SRL „Instacon” și în rubrica contabil șef, în trei „Raporturi de gestionar” nr. 6, 8, 9 SRL „Instacon” - **n-au fost executate de către Elena Gaiducic** (f.d.143-144,vol.I).

Prin urmare, sumele respective nu au fost ridicate de către Gaiducic Elena, ci de altă persoană, care urma a fi stabilită de către organul de urmărire penală, ceea ce nu a fost făcut și a fost omis fără a fi primită vre-o hotărâre, circumstanțe ce urmează a fi tratate în favoarea inculpatei.

Ce ține de poziția părții acuzării că, oficiul întreprinderii “Instacon” SRL este asigurat sub pază video și agenții non-stop ar efectua supravegherea și paza oficiului, iar efracția ar fi exclusă, nu poate fi admisă, deoarece sustragerea prin efracție, pe timp de noapte și în zilele de odihnă ar fi o versiune posibilă, probabilă, însă nu au fost verificate și analizate alte versiuni și anume sustragerea de către persoanele care aveau acces liber în biroul unde se afla safeul cu bani (colegii de birou, colegii de serviciu, administrația, foștii angajați. etc.), precum și persoanele care aveau tangență la moment și în trecut cu safeul în cauză (deoarece acesta a fost închiriat), dispuneau sau nu de duplicate la cheile de la safeu, întrebări la care răspunsurile nu se regăsesc în materialele cauzei.

Poziția primei instanțe precum că, adresarea la organele de poliție a cet. Gaiducic Elena cu privirea la dispariția banilor din safeu ar fi o formă de apărare și de inducere în eroare a organelor care investigau cazul – este neîntemeiată că la momentul depunerii plângerii de către inculpată organele încă nu investigau cazul, or partea vătămată s-a adresat cu plângere abia la 06.10.2010 (f.d.6, vol.I), deci după ce s-a adresat Gaiducic cu plângere la CGP mun. Chișinău (f.d.85, vol.I).

De asemenea, de către instanța de apel a fost acceptată poziția părții apărării precum că, Gaiducic Elena depistând furtul banilor din safeu a avut o criză neurologică și a fost internată în spitalul de urgență, fiind internată până la 30 septembrie 2010, după care, ulterior la 05.10.2010 a fost repetat internată până la 14.10.2010, fapt ce se confirmă prin certificatele de concedii medicale seria 10 nr.129166 din 30.09.2010, seria 01 nr.034950 din 13.10.2010 și seria 10 nr. 227478 din 15.10.2010.

Astfel, analizând în ansamblu totalitatea de probe cercetate și verificate în modul stabilit, instanța de apel a considerat că vina inculpatei Gaiducic Elena nu a fost dovedită, or careva probe directe ce ar demonstra sustragerea de către aceasta a sumei imputate nu au fost prezentate, învinuirea fiind bazată exclusiv pe presupuneri, care nu au o susținere bazată pe probe.

În concluzie, instanța de apel cu referire la prevederile art.8 alin.(1), (2), (3) Cod procedură penală, a stabilit cu certitudine că, pe cauza dată a fost efectuată anchetă inefficientă/inefectivă de către organul de urmărire penală prin ce au fost încălcate drepturile cet. Gaiducic Elena la un proces echitabil, la o cercetare multilaterală și sub toate aspectele a cauzei, ceea ce nu poate fi admis în nici-o formă, aceasta urmând a fi achitată.

5. Procurorul, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia instanței de apel, solicitând casarea acesteia, cu menținerea sentinței instanței de fond fără modificări, deoarece apelul greșit a fost admis.

În susținerea recursului, procurorul a invocat instanța de apel, casând sentința primei instanțe de condamnare a lui Gaiducic Elena și pronunțând o nouă hotărâre, de achitare a acesteia, nu a examinat sub toate aspectele, complet și obiectiv, cumulul de probe administrate, nemijlocit verificate și just apreciate de prima instanță, conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concluziei și veridicității fiecărei probe în parte, încălcând astfel prevederile prevăzute la art. 414, 419 Cod de procedură penală.

Sub acest aspect, recurentul a invocate următoarele motive:

- ✓ Cu referire la pornirea inițială a procesului penal în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, procurorul a menționat că nu au existat careva impedimente de a înainta învinuirea lui Gaiducic E. în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal, dacă s-a constatat în cadrul urmăririi penale că inculpata a săvârșit infracțiunea de delapidare averii străine, fapte care nu erau cunoscute organului de urmărire penală la faza sesizării și pornirii urmăririi penale, or, în cazul dat instanța de apel, constatând încălcări în procesul de efectuare a urmăririi penale, nu a indicat concret care normă procesuală penală a fost încălcată;
- ✓ Cu referire la respectarea de către SRL "Instacon" a normelor ce țin de procesul de păstrare și de administrare a mijloacelor financiare procurorul a invocat că, inculpata contrar obligațiilor de serviciu, care o obligau de a depune mijloacele financiare ale societății la bancă, le păstra în safeul contabilului, unde numai inculpata avea acces, astfel acuzarea consideră că inculpata intenționat a creat o astfel de situație pentru a dispune de toate condițiile de a însuși mijloacele financiare ale societății, or, dacă inculpata respecta toate regulile societății și anume de a depune mijloacele financiare la bancă, aceste mijloace financiare nu puteau fi însușite de către aceasta. Prin urmare motivul invocat de către instanța de apel referitor la responsabilitatea SRL "Instacon" referitor la gestionarea mijloacelor financiare nu poate servi ca motiv de achitare a inculpatei;

- ✓ Cu referire la constatarea instanței de apel, prin care se susține că, suma indicată în rechizitoriu nicidecum nu poate fi imputată inculpatei, avînd la bază concluziile raportului de expertiză grafologică nr.537 din 10 decembrie 2010, *prin care s-a constatat că în registrul mașinii de casă și control nr.01-2010 a SRL „Instacon” și în rubrica contabil șef, „Raport de gestionar” nu toate semnăturile sunt efectuate de către E. Gaiducic*, procurorul a invocat, că această constatare nu este fondată deoarece pe tot parcursul procesului penal inculpata nu a negat faptul că a încasat suma de 147.624,91 lei;
- ✓ Martorul Rudaia Olga, a confirmat faptul că la rugămintea inculpatei o ajuta pe aceasta, inclusiv de mai multe ori a încasat mijloacele bănești din magazinul întreprinderii „Instacon” SRL, sumele respective, fiind transmise Elenei Gaiducic, care le depozita în safeu;
- ✓ Declarațiile inculpatei care au fost puse la baza deciziei de achitare nu coroborează cu probele acuzației, or, instanța de apel, contrar prevederilor legale nici nu s-a expus asupra probelor prezentate de acuzare;

5.1. Reprezentantul părții vătămate Pavel Axenti, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 12), alin (2) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia instanței de fond, solicitînd casarea acesteia, cu menținerea sentinței instanței de fond fără modificări.

În susținerea recursului avocatul a invocat că, prima instanță a cercetat sub toate aspectele și obiectiv acuzațiile aduse inculpatei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal, precum și toate versiunile, inclusiv cea invocată de inculpata Gaiducic Elena, care a pledat nevinovată. Sentința de condamnare a inculpatei și încasarea în beneficiul angajatorului inculpatei SRL „Instacon” a sumei de 147.624,91 lei - valoarea prejudiciului material cauzat, este un act judecătoresc legal și întemeiat, precum constituie și o soluție justă adoptată și pronunțată pe dosar de prima instanță.

La baza sentinței de condamnare a inculpatei au fost puse probe incontestabile administrate la urmărirea penală și supuse examinării și în ședințele judiciare a instanței de fond, din care cert rezultă vinovăția inculpatei în cele incriminate, adică de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin.(5) Cod penal. Vinovăția acesteia pe deplin se confirmă prin următoarele probe:

- registrul de evidență din magazin, din care rezultă că inculpata a primit mijloace financiare rezultate din vânzările magazinului în sumă totală de 352 745, 7 lei în perioada 18 iunie 2010-4 octombrie 2010;
- documentele de încasare a numerarului de la filiala Centru ”Moldindconbank” SA, din care rezultă că inculpata, din suma primită, o parte a depus-o la contul bancar al societății, restul însușindu-i pe parcursul perioadei respective, deoarece mijloacele financiare se aflau la dispoziția ei;
- actele de inventariere nr. 1 și 2 din 4.10.2010 și 6.10.2010, confirmă aflarea și respectiv lipsa mijloacelor bănești aflate în gestiunea lui Gaiducic Elena, în perioada 18 iunie 2010-4.10.2010.

Astfel, ne documentarea sumei de 147.624,91 în casa întreprinderii și ulterioara lor cheltuire ne oformată documental, demonstrează faptul însușirii lor de către persoana material responsabilă - Gaiducic Elena.

La fel, recurentul consideră declarative afirmațiile inculpatei prin care se susțină că suma de bani a fost sustrasă de către o terță persoană, or, inculpata urmărește scopul de a se eschiva atît de la răspunderea materială cît și de cea penală.

Argumentele instanței de apel în favoarea achitării inculpatei (cu referire la casierie) în opinia recurentului sunt nefondate, or, la întreprindere nu se lucra cu banii în numerar ci doar prin transfer: achitățile pentru materia primă și produsul final, salariile angajaților prin depunere la card, iar în această privință la întreprindere erau create toate condițiile pentru păstrarea a cel mult 1.000 lei, pentru micile necesități curente.

Tot din materialele dosarului, probele scrise și existente la dosar, documentele evidenței contabile, actele de inventariere, ș.a. mai rezultă cert și aflarea în gestiunea lui Gaiducic Elena a mijloace bănești în perioada supusă inventarierii mai bine de 300 sute mii lei, pe când au dispărut, adică a însușit doar 147 624,91 lei.

6. Judecând recursurile în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acestea urmează a fi admise, din următoarele considerente.

Reieșind din prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

În speță, dincolo de motivele invocate de către recurenți se reține existența temeiurilor de recurs de procedură prevăzute la pct. 2) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

6.1. Conform art. 427 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanța de apel în cazul când instanța nu a fost compusă potrivit legii, ori au fost încălcate prevederile art. 30, 31 și 33 Cod de procedură penală, - temeii care își găsesc reflectare în decizia contestată.

Potrivit art. 31 alin. (1) Cod de procedură penală, completul de judecată format în condițiile art. 30 trebuie să rămână același în tot cursul judecării cauzei, cu excepția prevăzută în alin. (3). Dacă aceasta nu este posibil, completul poate fi schimbat pînă la începerea cercetării judecătorești.

Lecturînd materialele cauzei, instanța de recurs a conchis că prin rezoluția președintelui Curții de Apel Chișinău, I. Pleșca din 06.09.2013, cauza penală nr. 1a-1711/13 a fost repartizată aleatoriu în temeiul art.6¹ din Legea privind organizarea judecătorească, judecătorului Iu. Iordan, care făcea parte din completul nr.1, compus din președintele ședinței I. Pleșca, judecători E. Conoval și Iu. Iordan.

Ulterior, prin încheierea președintelui Curții de Apel Chișinău, I. Pleșca, din 17.10.2013, s-a constituit un nou complet de judecată în următoarea componență: președinte - Iu. Iordan, judecători - T. Micu și E. Conoval.

Potrivit proceselor-verbale, din 17.10.2013, 24.10.2013, 21.11.2013 și 05.12.2013, președinte al ședințelor de judecată a fost judecătorul Iu. Iordan, însă la rubrica președinte al ședinței, a fost semnat de către judecătorul, I. Pleșca, contrar legii.

Mai mult, declarațiile inculpatei E. Gaiducic și a părții vătămate P. Axenti, din 08.10.2013, (*dată care nu coincide cu niciun proces-verbal al ședinței de judecată*), la rubrica președinte, la fel fiind semnate de președintele Curții de Apel Chișinău, I. Pleșca.

În final, Colegiul penal lărgit constată, că și decizia Curții de Apel Chișinău din 24.10.2013, a fost semnată de către judecătorul I. Pleșca – *în calitate de președinte al ședinței*, astfel hotărîrea instanței de apel a fost examinată de către un complet de judecată format contrar prevederilor art. 31 Cod de procedură penală.

7. Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs, ea casează hotărîrea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel.

Circumstanțele expuse atestă că instanța de apel a comis o eroare de drept în sensul art.427 alin.(1) pct. 2) Cod de procedură penală, care nu poate fi corectată de instanța de recurs, astfel recursurile declarate urmează a fi admise, impunîndu-se casarea deciziei atacate și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Admite recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Sergiu Brigai și de reprezentantul părții vătămate SRL ”Instacon”, Pavel Axenti, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2013, în cauza penală în privința lui *Gaiducic Elena Anatoli* și dispune rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată,
Decizia motivată publicată la 08 iulie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Ion Guzun